

Այս պատմութիւնը վերջանալէն ետքը կը հարցնեմ ալ. դ'Արսոնվալին. — Լաւ, բայց ի՞նչպէս պահելու է այս հեղուկ օդը : Մասնաւոր գործիքներ հարկաւոր չե՞ն :

— Հեղուկ օդը կը պահեն, կըսէ վարպետը, մասնաւոր ամաններու մէջ, որուն գիւտն ըրած եմ 1888-ին : Այն ամանները մէջէ մէջ երկու շիշերէ կը բաղկանան, երկուքին մէջակղը պարապ : Այս պարապութիւնն է որ արտաքին օդին ջերմութեան ազդեցութենէն կը մեկուսացնէ : Մեկուսացումը կատարեալ ընելու համար՝ շիշը կարծաթապատեն : Այս պայմաններու մէջ կարելի է մինչեւ 800 ժամ պահել հեղուկ օդը նոյն շիշերով, շրջասփիւռ օդի ճնշման և բարեխառնութեան տակ, շիշերուն բերանը բաց, աղատ օդի մէջ, եւ առանց ներքին ճնշումի :

Ահաւասիկ հեղուկ օդի մասին քանի մը ծանօթութիւններ : Իսկ ճարտարարուեսաի մէջ անոր կիրարկութիւնները բազմաթիւ են :

Մաս մաս թորումով այլ եւ այլ օդեղէն մարմիններու եւ զանազան հեղանիւթերու բաժանումը .

Նորատեսակ պայթուցիկ նիւթերու պատրաստութիւն, հեղուկ օդի եւ բնածուխի բաղադրութեամբ .

Նիւթերու մեքենական ընդդիմահարութիւնը մեծապէս աւելցնել .

Մետաղներու ելեկտրական հաղորդականութիւնն աւելցնել :

Claude-ի մեքենայով, զոր անցեալ օր ներկայացուցի Ակադեմիային, վերջացուց ալ. դ'Արսոնվալ, կարելի է շատ շուտով եւ շատ մեծ քանակութեամբ հեղուկ օդ պատրաստել : Այն ժամանակէն ի վեր՝ կը տեսնէք յառաջդիմութիւնը . հեղուկ օդը բոլորովին ճարտարարուեսական արտադրութիւն մը դարձած է :

ԽԲԱ

Յ Ա Վ Ե Ս Ա Տ Ա Ր Ա Ր Ա Ր Ա

Այս վերնագրով հետաքրքրաշարժ յօդուած մը դրած է ալ. Մ. Զերազ իր թերթին մէջ (թիւ 165), որմէ կը տեղեկանանք թէ Ֆրանսայի մէջ առաջին անդամ տորոնի մշակութիւնը մերազգի Յովհաննէսն է եղած :

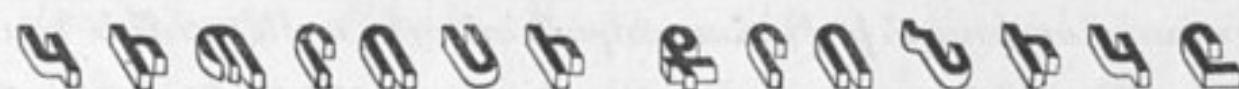
Յովհաննէս Ալթըն կամ Ալթընեան ծնած է 1709-ին Պարսկական Հայաստանի մէջ, իսկ մեռած է Ֆրանսայի մէջ, 1774-ին : Իր հայրը գիւղապետ մ'էր : Փոքրիկ հասակին մէջ Յովհաննէսը գողցուած եւ իբրեւ գերի ծախուած է : Փոքր-Ասիոյ մէջ 14 տարի տորոնի եւ բամբակի շահագործութեամբ զբաղած եւ օր մ'ալ միջոցը դանելով փախած է

Եղմիրի Ֆրանսական Հիւպատոսարանը, ուսկից ալ Մարսէյլ, հետք տանելով տորոնի հունար։ Պէտք է զիտնալ, որ այն ժամանակները տորոնի հունար Տաճկաստանէն գուրս հանողին՝ մահուան պատիժ սահմանած էր թրքական օրէնքը։ Հոն՝ Մարսէյլի մէջ՝ Յովհաննէս կամուսնայ տեղացի ֆրանսուհիի մը հետ, որ վաթսուն հաղար ֆրանկ դըրամօժիտ կը բերէ հետը։ Ամուսնութենէն յետոյ՝ Վէրսայլ երթալով կը ներկայանայ Լուի Փե-ին եւ պաշտօն կստանայ մետաքսի մշակութեան եւ պատրաստութեան նոր եղանակ մը մտցնելու ի ֆրանսա։ Բայց կառավարութեան կողմէ մզում չտրուելով գործին, Յովհաննէս իր բոլոր ունեցածը կսպառէ։ Եւ օր մ'ալ Ավինեոնի շրջակաները քաշուելով կսկըսի տորոնի մշակութեան։

Այսօր Վոկլիւզի դաւառը, որուն կեղրոնն է Ավինեոն, հայազգի Յարութիւնին շնորհիւ տարեկան քսան միլիոն ֆրանկէն աւելի տորոն կարտադրէ։ Իսկ ինքը Յովհաննէս շատ աղքատ վիճակ մ'ունեցած է եւ Seyters-Caumont ընտանիքին ասպնջականութեան ապաւինած։ Բայց վերջապէս ժամանակը դիտցած է յիշել եւ յարգել Յովհաննէս Ալթընեանին յիշատակը, եւ 1821-ին, — այն աարին՝ երբ իր միակ աղջիկը հիւանդանոցի մը անկիւնը մոռցուած կը մեռնէր, — Վոկլիւզի դաւառը կորոշէ պատրաստել Յովհաննէսի յուշարար պնակիտը, որ կը զետեղուի Ավինեոնի Calvet թանգարանին մէջ։ Յետոյ, 1846-ին, Յովհաննէսի մէկ արձանն ալ կը կանգնուի նոյն քաղքին մէջ, Notre-Dame des Doms կոչուած ժայռին վրայ։

Առկէ զատ, Ֆրանսայի հարաւային կողմը կը մշակուի althénie անունով բոյս մը, կըսէ պ. Զերազ, որ իր անունն ստացած է Յովհաննէս Ալթընէն, ինչպէս կը վկայեն ֆրանսական բառարաններն եւս։

Կ. Յ. Բ.

Միջին ԴԱՐԻ ՄԵԴ

(ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՎԵՐ)

ԳԻՐՅ Ա.

Յ Ա. Մ Ա. Կ Ո Ս Ա.

Ալիէնօր՝ Կիպրոսի եւ Երուսաղէմի թագուհին՝ անհամբեր կը սպասէր իր փառապանծ ամուսնին, Պետրոս թագաւորին, որ իբր խաչակիր՝ Արաբներու եւ Թուրքերու դէմ պատերազմելու դացած էր։ Ամէնէն աղնուական ասպետները իրեն միացնելու համար ամբողջ քրիստոնեայ Եւրոպան պարտելէ յետոյ, հղօր հաւատորմիղի մը գլուխն անցած Հոռ-